

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně **S. M.**, trvale bytem K. n. O., proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen *žalovaný* či **MPSV**), v řízení o žalobě ze dne 18.3.2013 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25.2.2013 č.j.: X o příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo,

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Řízení v této projednávané věci je upraveno soudním řádem správním (zákon č. 150/2002 Sb., dále jen *s.ř.s.*) a pro návrh je stanoven termín *žaloba*, účastníci jsou označováni *žalobce/žalobkyně* a *žalovaný*.

Včasnou žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 19.3.2013 s následně připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobkyně domáhá přezkoumání *rozhodnutí MPSV ze dne 25.2.2013 č.j. X*, kterým žalovaný podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen *správní řád*), *zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky-krajské pobočky v Karlových Varech* (dále jen *ÚP*) č.j. X ze dne 13.12.2012, kterým nebyl žalobkyni přiznán příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla dle zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále jen *zákon*).

V žalobě vyjádřila žalobkyně nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle ní není naplněno ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, neboť se správní orgán nikde v obsahu rozhodnutí nevypořádává se vznesenými námitkami a skutečnostmi obsaženými v odborných lékařských nálezech, které předložila v rámci řízení před Posudkovou komisí MPSV a napadené rozhodnutí č.j. X ze dne 19.12.2012 považuje za vnitřně rozporné s poukazem na rozporuplnost tvrzení PK MPSV ve smyslu jejího zdravotního stavu, který popsala, a osobně je přesvědčena podle odborných lékařských nálezů, že PK MPSV pochybila. Závěrem

požadovala, aby soud zrušil v celém rozsahu napadené rozhodnutí ze dne 25.2.2013 a věc vrátil žalovanému s tím, aby o věci znovu rozhodl.

V odůvodnění *napadeného rozhodnutí ze dne 25.2.2013* popsal žalovaný průběh řízení zahájený podáním žádosti žalobkyně dne 10.5.2012 u ÚP (*kontaktní pracoviště Sokolov*) o příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla, kdy po doručení vyžádaného posudku od Okresní správy sociálního zabezpečení Sokolov (dále jen **OSSZ**) ze dne 25.7.2012 a jeho doplnění ze dne 5.11.2012 (*žalobkyně doložila novou lékařskou zprávu*) rozhodl ÚP dne 13.12.2012 nepřiznat požadovaný příspěvek dle posudkového závěru OSSZ, neboť se nejedná o osobu, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci ve smyslu ust. § 9 odst. 1 až 4 zákona pro účely příspěvku na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla; nejedná se o zdravotní postižení uvedené v části I. bodě 4. přílohy k citovanému zákonu. K odvolání žalobkyně žalovaný jako odvolací orgán vyžádal posudek u Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, detašované pracoviště v Plzni (dále jen **PK MPSV** či *komise*), který byl vypracován dne 6.2.2013 (*žalobkyně nebyla jednání komise přítomna*), dle něhož nejde o osobu, která má ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zákona těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu; nejde o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí uvedenou v písm. a, b), d) až i) bodu 1. části I. přílohy k zákonu (č. 329/2011 Sb.), ani nejde o těžké mentální postižení uvedené v písm. b) bodu 4. části I. téže přílohy a tento stav existoval i k datu 10.5.2012; u žalobkyně jde o progresivní primární svalovou dystrofii pletencového typu, dále je doložen sekundární VAS bederní, hyperlordóza bederní páteře, těžká porucha statiky a dynamiky páteře, coxalgie levostranné, t.č. subkompenzovaná gonarthrosa vlevo, arteriální hypertenze léčená, epicondylitis radialis bilat. stav po operaci pex equinovaus bilat; neurologický nálezn dokládá neurologickou dispenzarizaci od 12 let věku, kdy byla stanovena dg. progresivní svalové dystrofie; stav s tendencí k postupné progresi, toho času je žalobkyně schopna chůze s oporou na krátkou vzdálenost, nezvedne se ze židle, pouze s pomocí druhé osoby, není schopna chůze po schodech, je porucha statiky a dynamiky celé páteře v důsledku porušeného chůzového stereotypu a ven chodí pouze s doprovodem, pokud chce jít na delší úsek, používá starší vozík, který si sama pořídila. Také bylo mimo jiné uvedeno, že není prokázána těžká funkční porucha pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí, tj. těžká funkční porucha pohyblivosti trupu, pánve a končetiny s případnou odkázaností na vozík pro invalidy, nejedná se o disproporční poruchy růstu provázené deformitami končetin; přes tvrzení žalobkyně, že má těžké postižení všech čtyř končetin i trupu i páteře, z doložených lékařských nálezů ale nelze objektivně prokázat těžké postižení pánve ani trupu, když neurologický nálezn opakovaně dokládá sekundární vertebrogenní algický syndrom bederní, hyperlordózu bederní páteře, porucha statiky a dynamiky páteře, v důsledku porušeného stereotypu chůze. Dle žalovaného PK MPSV v posudku a posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně vycházela z úplné a dostatečné zdravotní dokumentace, byla zohledněna veškerá zdravotní postižení odůvodňující přiznání předmětného příspěvku dle zákona, když ze strany PK MPSV byly zjištěny všechny zdravotní skutečnosti potřebné pro spolehlivý posudkový závěr, proto bylo odvolání shledáno jako nedůvodné a rozhodnutí ÚP bylo potvrzeno, jelikož žalobkyní nejsou splněny zákonné podmínky pro přiznání požadovaného příspěvku.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě dne 16.5.2013 zdůraznil, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí je s ohledem na subjektivní vyjádření žalobkyně mj. věnována velká část tomu, proč právě zdravotní stav žalobkyně není posouzen ve smyslu ust. § 9 odst. 2 zákona a rovněž obsahuje výčet podkladů, ze kterých PK MPSV vycházela při svém jednání a jedním z nich je

právě žalobkyní dokládaná lékařská zpráva z neurologie ze dne 5.10.2012; rovněž obsahuje i větší část posudkového zhodnocení PK MPSV, aby žalobkyně byla seznámena se všemi skutečnostmi týkající se jejího zdravotního stavu, které při jednání komise zohlednila v rámci vypracování posudku, přičemž žalovaný není kompetentní k posouzení, zda PK MPSV správně vyhodnotila zdravotní stav žalobkyně s ohledem na doložené odborné lékařské zprávy. Dále bylo uvedeno, že žalobkyní v žalobě zmíněné rozhodnutí č.j. X ze dne 19.12.2012 žalovaný nevydal a závěrem bylo navrženo zamítnout žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s. jako zcela nedůvodnou. (*Na zaslané vyjádření žalovaného žalobkyně reagovala sdělením, že trvá na žalobě.*)

Ze zaslaného správního spisu soud zjistil, že skutečnosti uvedené v rozhodnutí ÚP i žalovaného plně odpovídají obsahu spisu, tedy rovněž obsahu založeného posudku PK MPSV ze dne 6.2.2013, který byl vypracován za účasti odborného neurologa.

Z vyžádaného posudkového spisu vedeného ohledně žalobkyně na OSSZ Sokolov soud zjistil, že jsou v něm mimo jiné založeny i posudky OSSZ a PK MPSV o posouzení zdravotního stavu žalobkyně v této věci.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen *správní orgán*). Dle § 78 odst. 7 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (*tj. k datu 17.7.2012*), jak vyplývá z § 75 odst. 1 s.ř.s. a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

V této věci rozhodl soud o věci samé bez jednání (§ 51 odst. 1 s.ř.s.), protože účastníci projevíli s takovým postupem výslovný souhlas.

V § 9 odst. 2 až 4 zákona je stanoveno, že nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevyklučuje přiznání tohoto příspěvku. Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se pro účely tohoto zákona považuje nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok. Zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu.

V příloze k zákonu č. 329/2011 Sb. v části I. bod 1. písmeno a) až k) je taxativně uvedeno, co se považuje za těžkou vadu nosného nebo pohybového aparátu a v bodě 4. písm. a) je stanoveno, že za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla se považují zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b), d) až i) a dle písm. b) téhož bodu i těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace.

V této věci se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhala žalobkyně zrušení napadeného rozhodnutí MPSV. Zdejší soud shledal, že posudek PK MPSV ze dne 6.2.2013, tj. podklad pro vydání napadeného rozhodnutí žalovaného, je dostatečně srozumitelným a bez vnitřních rozporů, jehož závěry nebyly zpochybněny obsahem jiného posudku nebo lékařské zprávy, tudíž nebyl důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 25.2.2013, protože u žalobkyně nebylo zjištěno zdravotní postižení taxativně uvedené v příloze k zákonu č. 329/2011 Sb. v platném znění v písm. a), b), d) až i). U žalobkyně se sice jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, což vyplývá z posudků o zdravotním stavu žalobkyně vypracovaných OSSZ i PK MPSV v této věci, neboť se u ní jedná o progresivní primární svalovou dystrofii pletencového typu, dále je doložen sekundární VAS bederní, hyperlordóza bederní páteře, dále těžká porucha statiky a dynamiky páteře, coxalgie levostranné, t.č. subkompenzovaná gonarthrosa vlevo, arteriální hypertenze léčená, epicondylitis radialis bilat. stav po operaci pex equinovaus bilat, ale tato zdravotní postižení nesplňují podmínky pro nezbytně nutné zařazení dle části I. bod 1. písm. a), b), d) až i) a tedy ani dle bodu 4. písm. a) a b) přílohy zákona a žalobkyně, na níž spočívá důkazní břemeno, opak neprokázala. Ze všech těchto důvodů dospěl zdejší soud k závěru, že žaloba žalobkyně ze dne 18.3.2013 není důvodná, když žalovaný se vypořádal dostatečným způsobem na základě posudku PK MPSV s jejími námitkami proti předcházejícímu rozhodnutí ÚP ze dne 13.12.2012; ani soud neshledal důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť rozhodnutí je přezkoumatelné, žalovaný rozhodl v souladu s platnou právní úpravou, proto soud žalobu žalobkyně zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. shora citovaného (*výrok I. rozsudku*). Zároveň se soud omlouvá za délku řízení způsobenou objektivními skutečnostmi. *Bez ohledu na výsledek tohoto řízení má žalobkyně možnost podat opakovaně žádost o předmětný příspěvek, nebude-li její žádosti vyhověno.*

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 31. července 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně